

[Forsvarsministeren.]

ordinært store anlægsarbejder kan bistå såvel ministeriet som de militære bygningsinstitutioner på det prismæssige og tekniske område og medvirke til, at projekterne kan fremmes indenfor de terminer, der er fastlagt for de enkelte arbejder. Man må her erindre, at hovedparten af arbejderne skal være afsluttet inden udgangen af 1952. Jeg har tænkt mig, at det organ, jeg her taler om, skal ledes af en højt kvalificeret og skolet tekniker med bistand af en kvalificeret arkitekt fra det private erhvervsliv og af en repræsentant for priskontrolmyndighederne.

Det ærede medlem hr. Hans Hansen (Rørby) fremsatte jo væsentligst nogle etiske betragtninger vedrørende problemet frivillighed kontra almindelig værnepligt. Selvom jeg har den højeste respekt for Grundtvig og hvad han sagde for 100 år siden, vil jeg gerne overfor de eksempler, som det ærede medlem hr. Hans Hansen (Rørby) fremsatte om forholdene i vor tid, sige, at ganske vist er det rigtigt, at De Forenede Stater og England har bygget på frivillighed i en vis periode, men efter krigen er de begge to gået over til almindelig værnepligt. Det, der kan blive tale om her i landet efter den nyordning, der foreslås, er jo en slags kombination af frivillig tjeneste og almindelig værnepligt. Jeg forstår, at det ærede medlem og hans parti vel nærmest er tilhængere af det, man kan kalde en hvervet hær, altså en hær skabt på frivillig basis, og jeg ved fra forhandlinger med militære repræsentanter, at udfra rent militære synspunkter er der mange, der foretrækker en hvervet hær på grund af dens større effektivitet.

Hovedbetænkkeligheden ved en hvervet hær vil imidlertid være bekostningshensynet, idet det vil komme til at dreje sig om et meget stort antal mænd, også hvis krigshæren skal være professionel. De besparelser, der vil opstå ved, at ingen værnepligtige tages ud af produktionen, vil utvivlsomt ikke kunne opveje udgifterne til lønning af så store styrker. Man kan nøjes med en mindre hvervet hær i fredstid og supplere den i krigstid med værnepligtige styrker, men i dette tilfælde opstår visse betænkkeligheder ved i fredstid at uddanne værnepligtige samtidig med en hvervet hær. Endelig vil jeg dog sige, at hele spørgsmålet om en hvervet hær kan vel let i vort land fremkalde vanskeligheder overfor den danske befolknings indstilling i al almindelighed til disse problemer.

Jeg skal sluttelig fremsætte et par korte

bemærkninger til det ærede medlem hr. Alfred Jensen. Jeg behøver ikke at sige meget til det ærede medlem, for han har jo selv i sin tid sat sig udenfor alle disse forhandlinger, da han erklærede kategorisk på sit partis vegne: ikke een øre til dansk forsvar! Men af de betragtninger, der blev fremsat i aften, forstår jeg, at man nu har ændret standpunkt indenfor det kommunistiske parti i Danmark og nu er blevet positive tilhængere af et forsvar; hvordan det skulle være, blev jeg ikke rigtig klar over. Når det ærede medlem — det er nærmest for at hindre enhver misforståelse — overfor mig og det, jeg har sagt i min fremsættelsestale, talte om, at jeg havde talt om trusler fra Sovjetunionen, så tror jeg det ærede medlem vil lede forgæves efter noget i den retning i den tale, jeg holdt. Det, jeg understregede, og det, jeg gerne vil understrege igen, er, at der er en almindelig storpolitisk spænding i Europa og i verden, en spænding, som også indebærer en fare for os. Ud derfra har jeg draget mine konklusioner, og det har flertallet også gjort, gennem de forslag til en ny forsvarsordning, der nu er stillet. Vi venter iøvrigt kun på vidnesbyrd om afspænding, og hvis det ærede medlem er i stand til at fremtrylle virkelige momenter, der kan betyde nogen afspænding i verden i dag, også for den del af verden, vi tilhører, så ville det unægtelig få gavnlige virkninger for os alle.

Det ærede medlems betragtninger i dag igen om Atlantpagten skal jeg ikke komme ind på; i så henseende har det ærede medlem og hans parti jo fået et kompleks, og det er der vist ikke noget at gøre ved. Men når det ærede medlem i denne forbindelse taler om utrygheden, tror jeg, han gør sig skyldig i visse fejlslutninger. Der er jo her i tilværelsen noget, der hedder årsagsloven, noget, der hedder årsag og virkning. Det ærede medlem hr. Alfred Jensen siger: Atlantpagt og derefter utryghed; vi andre siger, at det var den utryghed, der bestod, som medførte Atlantpagtens oprettelse, med det defensive formål, Atlantpagten har.

Det ærede medlem spurgte mig, hvad jeg forstod ved politisk undermineringsarbejde. Ja, hvad kan det være for noget? Jeg indrømmer, jeg er ikke meget kyndig på de felter; det er muligt, at det ærede medlem har større sagkundskab end jeg. Men når han ligefrem spørger mig, om man kan komme galt af sted, hvis man indretter sit politiske arbejde på forfatningens grund og udelukkende anvender i alle situationer forfatningens midler, og man så iøvrigt også vil arbejde på dansk grund uden at gå